

Λαρίσης Ιερώνυμος: “Ας ασχοληθούμε περισσότερο με τους εαυτούς μας. Ουσιαστικά κι όχι επιφανειακά”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

“Ας βάλουμε στόχο να αποφύγουμε αμαρτίες και παραλείψεις που πικραίνουν τον Θεό και προσβάλλουν τους ανθρώπους. Τη φετινή χρονιά ας βάλουμε στόχο να γίνουμε όχι απλώς καλύτεροι άνθρωποι, αλλά όντως άνθρωποι, άνθρωποι του Θεού!”

Αυτό επεσήμανε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος στο μήνυμά του για το νέο έτος.

“Ξεχνάμε τους εαυτούς μας! Όχι τα σώματά μας. Αυτά θέλουμε και να τα καλοταίζουμε και να τα καλοντύνουμε και να τα περιποιούμαστε. Τους πραγματικούς μας εαυτούς! Την καρδιά! Την ψυχή! Το είναι μας! Παρουσιάζουμε σοβαρές ελλείψεις στην πνευματική μας ζωή. Αποστρεφόμεστε ευκαιρίες να

κάνουμε κάτι καλό και ενεργούμε εμπρόθετα το κακό, διότι νομίζουμε ότι έτσι μας συμφέρει... Λυπούμε τον Άγιο Θεό με την αμαρτία μας και την ανυπακοή μας, χάνοντας τον χρόνο της ζωής μας στη ματαιότητα και το ανώφελο”, ανέφερε ο Σεβασμιώτατος.

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Πρός

Τόν Ίερό Κλήρο καί τόν

Εύσεβῆ Λαό τῆς καθ’ ἡμᾶς Ίεράς Μητροπόλεως.

Άγαπητοί μου,

Καινούργιος χρόνος ξημέρωσε κι ἑμεῖς πιστοί στήν εὐλάβεια τῶν πατέρων μας, εὐγνωμονοῦμε τόν Άγιο Θεό γιά τή δωρεά Του αὐτή. Μᾶς εἰσάγει σέ ἕναν ἀκόμη χρόνο, παρέχοντας εὐκαιρίες στήν ἐπίγεια ζωή μας. Καί φυσικά Τόν εὐχαριστοῦμε!

Συνάμα ὅμως, ἡ εὐχαριστία αὐτή πρέπει νά συνοδεύεται ἀπό αἴτημα συγγνώμης. Καί τοῦτο διότι κανείς μας δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι τά ἔκανε ὅλα τέλεια τή χρονιά πού πέρασε. Κανείς δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἐκμεταλλεύθηκε τήν κάθε εὐκαιρία, τήν κάθε δυνατότητα, τήν κάθε προοπτική. Κανείς δέν μπορεῖ νά ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἡ παρουσία του τήν περασμένη χρόνια, εἴτε γιά τόν ἑαυτό του, εἴτε γιά τούς ἄλλους ἦταν εὐεργετική καί μόνο. Λάθη, παραλείψεις, ἀστοχίες συμβαίνουν καί χαρακτηρίζουν τή ζωή τοῦ καθενός μας. Τό πρόβλημα εἶναι ὅτι τά τελευταῖα χρόνια σάν νά ἔχουμε συμβιβαστεῖ, τά θεωροῦμε ὅλα τόσο φυσικά καί αὐτονόητα πού δέν μπαίνουμε κᾶν στόν κόπο νά τά ἀποτιμήσουμε ἀρνητικά καί νά ζητήσουμε συγγνώμη.

Δυστυχῶς, στά πλαίσια ἑνός ὀλοένα καί περισσότερο κυριαρχοῦντος ὡχαδελφισμοῦ, ἐξοικειωνόμαστε μέ ὅ,τι ἀρνητικό, τό ἀποδεχόμαστε καί δέν μπαίνουμε κᾶν στόν κόπο νά τό περιορίσουμε, ἄν ὄχι καί νά τό καταπολεμήσουμε. Στήν ὁποιαδήποτε καλόπιστη κριτική, ἡ συνήθης ἀπάντηση εἶναι ἕνα «Δέν βαριέσαι! Τί θά ἀλλάξει; Τίποτα!» ἢ ἕνα «μή χάνεις τό καιρό σου μέ αὐτά, κοίτα τή δουλειά σου»...

Κι ἐνῶ εἶναι σύνηθες τήν τελευταία ἡμέρα του χρόνου, παντοῦ στά κανάλια, τηλεοπτικά καί διαδικτυακά, νά κυριαρχοῦν λογιῶν λογιῶν ἀπολογισμοί. Κι ἐνῶ εἶναι πρακτικό κι ἐπιβάλλεται τήν πρώτη ἐργάσιμη ἡμέρα τοῦ χρόνου νά γίνεται ἀπογραφή σέ ἑταιρεῖες καί καταστήματα. Κι ἐνῶ εἶναι ἀναμενόμενο οἱ πάντες κλείνοντας τήν τελευταία ἡμέρα τοῦ χρόνου τούς λογαριασμούς τους, νά ἑτοιμάζονται γιά οἰκονομικούς ἀπολογισμούς καί φορολογικές δηλώσεις, τό μόνο

πού δείχνει νά μή μᾶς ἀπασχολεῖ εἶναι ὁ προσωπικός μας πνευματικός καί ἠθικός ἀπολογισμός.

Ἔχουμε μάθει νά ἐνεργοῦμε σάν καλοκουρδισμένα μηχανάκια πού κατά τόν γενικότερο κοινωνικό προγραμματισμό, ἐνεργοῦμε διάφορα. Καί βεβαίως, πρέπει νά ἀναλαμβάνουμε τίς εὐθύνες μας ἔναντι του κοινωνικοῦ συνόλου, μέσα στό ὁποῖο ζοῦμε καί μάλιστα κάποιοι φέροντας αὐξημένες εὐθύνες ἀπεναντί του. Δυστυχῶς ὅμως, κολλᾶμε στό «ἐδῶ καί τώρα» καί ξεχνᾶμε «τό ἐπέκεινα καί τό αἰώνιο»! Ἐνῶ εἴμαστε ἀπό αὐτά τά ἔμβια ὄντα πού ἡ ἀνατομία μας δέν μᾶς ὑποχρεώνει νά κοιτᾶμε διαρκῶς πρός τή γῆ, διστάζουμε νά κοιτάξουμε τόν οὐρανό. Κι ἐνῶ βλέπουμε νά υπάρχει θάνατος, ἔχουμε τήν αἴσθηση πώς θά ζήσουμε αἰώνια, χωρίς νά μᾶς ἀπασχολεῖ τί προοπτική ἔχει αὐτή ἡ αἴσθηση καί σέ τί ἀναφέρεται.

Ξεχνᾶμε τούς ἑαυτούς μας! Ὅχι τά σώματά μας. Αὐτά θέλουμε καί νά τά καλοταίζουμε καί νά τά καλοντύνουμε καί νά τά περιποιούμαστε. Τούς πραγματικούς μας ἑαυτούς! Τήν καρδιά! Τήν ψυχή! Τό εἶναι μας! Παρουσιάζουμε σοβαρές ἐλλείψεις στήν πνευματική μας ζωή. Ἀποστρεφόμεστε εὐκαιρίες νά κάνουμε κάτι καλό καί ἐνεργοῦμε ἐμπρόθετα τό κακό, διότι νομίζουμε ὅτι ἔτσι μᾶς συμφέρει... Λυποῦμε τόν Ἅγιο Θεό μέ τήν ἁμαρτία μας καί τήν ἀνυπακοή μας, χάνοντας τόν χρόνο τῆς ζωῆς μας στή ματαιότητα καί τό ἀνώφελο.

Εὐτυχῶς ὁ Θεός εἶναι πατέρας καί, ἄν καί Παντοδύναμος, εἶναι συνάμα ἀγαθός καί ἀμνησίκακος Δεσπότης. Δέν πορεύεται πρός ἐμᾶς μέ ὄρους ἐκδίκησης καί τιμωρίας, ἀλλά μέ ὄρους πρόσκλησης καί πειθοῦς. Περιμένει νά ζητήσουμε τή συγγνώμη του, γιά νά μᾶς συγχωρήσει. Περιμένει νά ζητήσουμε τόν φωτισμό Του, γιά νά μᾶς φωτίσει. Περιμένει νά ζητήσουμε τό ἔλεός Του, γιά νά μᾶς ἀγκαλιάσει.

Στή νέα χρονιά πού μόλις ἀνέτειλε, ἄς ἀσχοληθοῦμε περισσότερο μέ τούς ἑαυτούς μας. Οὐσιαστικά κι ὄχι ἐπιφανειακά. Ἄς κάνουμε τήν αὐτοεξέτασή μας. Ἄς φερθοῦμε αὐστηρά σέ μᾶς τούς ἴδιους γιά νά δοῦμε τελικά ποιοί εἴμαστε καί τί πρέπει νά προσέξουμε. Ἄς βάλουμε στόχο νά ἀποφύγουμε ἁμαρτίες καί παραλείψεις πού πικραίνουν τόν Θεό καί προσβάλλουν τούς ἀνθρώπους. Τή φετινή χρονιά ἄς βάλουμε στόχο νά γίνουμε ὄχι ἀπλῶς καλύτεροι ἀνθρωποι, ἀλλά ὄντως ἀνθρωποι, ἀνθρωποι τοῦ Θεοῦ!

Καλή καί εὐλογημένη χρονιά!

Μέ πατρικές εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ Λαρίσης καί Τυρνάβου Ἱερόνυμος